

Cartoon: Peter Bosteels.

Debriefing

Nella deed een OK-teken naar Skubba, waarmee ze vroeg of hij klaar was om te gaan duiken. Zoals een volerde duiker antwoordde hij met hetzelfde OK-teken. Daarop lieten ze de lucht uit hun trimvest ontsnappen en zakten ze samen langzaam naar beneden. Ze doorbraken de waterspiegel en daalden de onderwaterwereld binnen. Skubba, voor de eerste keer als echte duiker.

S kubba voelde zich onmiddellijk helemaal thuis. Dit was zijn wereld. Dankzij de vele zwembadoefeningen wist hij hoe zijn duikmateriaal te gebruiken en daardoor kon hij met volle teugen genieten. Ook was Nella in de omgeving om hem te helpen als dat nodig moest zijn. Ze wees hem een aantal dingen aan, zodat ook hij de vissen, planten, ... zag die zij ontdekte. Hij genoot van elk moment. Fred stond naast de 'veiligheid aan de kant' aan de rand van het water te kijken. Omdat hij alleen maar bubbels kon zien, vroeg hij aan de mevrouw met haar groot blad wat ze als veiligheid moest doen. "Duiken is toch niet gevaarlijk?", vroeg hij. "Nee, duiken is niet gevaarlijker dan bijvoorbeeld voetbal spelen omdat we zorgen dat alles veilig kan gebeuren. Ik noteer iedereen die in het water gaat en ook wie er uit komt. Als een ploeg te lang weg is, kan ik iemand sturen om te kijken of er geen problemen zijn. Ik kijk ook uit naar het wateroppervlak om te zien of de duikers die boven komen geen extra hulp nodig hebben", legde veiligheidsdame uit. "En wat zit er daar in die koffers?", vroeg Fred.

"Oh, dat is de zuurstoffles en de EHBO-koffer. Weet je wat dat zijn?".

"Ja, daar hebben we tijdens de zwembadtrainingen over geleerd", zei Fred fier.

"Wanneer komen ze naar boven?", vroeg Fred na een tijdje van stilte.

"Dat kan nog wel een tijdje duren, want ze zijn nog maar ... laat me even kijken ... 10 minuten geleden vertrokken".

Skubba was teleurgesteld toen Nella hem het teken gaf om op te stijgen. Hij had zin om 'nee' te antwoorden, maar dat zou niet eerlijk zijn tegenover de andere jeugddivers die stonden te wachten. Langzaam steeg hij terug op, terwijl hij afscheid nam van deze nieuwe wereld. Tot de volgende keer!

"Ik zie bubbels voor ons. Ze worden groter. Daar zijn ze!", riep Fred.

De vriendelijke veiligheidsdame hield Fred tegen, want ze dacht dat hij in het water zou springen. Zo enthousiast was hij. Fred zou echter nooit in het water springen, daar was hij te bang voor. Hij ging aan de waterkant staan en nam al het materiaal van Skubba en Nella aan. Hij bracht alles op het droge. Hij werd er zelf druiptnat van. Zo voelde hij zich ook een beetje duiker. Kletsnat zoals zijn vriend die uit het water kwam.

Samen demonteerden ze alles en legden het materiaal allemaal mooi op zijn plaats. Fred hielp Skubba met het uittrekken van zijn duikpak. Nella had gevraagd dat ze naar haar zouden komen, als ze klaar waren. Skubba vertelde Fred voluit wat hij gezien en beleefd had.

Na de duik vertelde Nella wat ze allemaal gezien hadden. Ze gaf Skubba ook enkele puntjes mee waarop hij tijdens de volgende duik moet op letten om nog een betere duiker te worden. Ze noemde dit de debriefing. De volgende keer zou Skubba zijn duik mogen vertellen. ■

PATRICK VAN HOESERLANDE